

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر بازآفرینی معنایی درمرمت شهری برخاطره انگیزی درشهر

محل انتشار:

همایش ملی معماری، فرهنگ و مدیریت شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

الهام میرعلوی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه زنجان

محمدصادق فلاحت - عضو هیئت علمی گروه معماری دانشکده فنی دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

آنچه در بافت کهن به عنوان فقدان هویت و منزلت درک میشود از سالخوردگی ناعادلانه ی معنا و هویت در بافت است که بابتی توجهی به تاثیر زمان در آن و عدم تلاش برای به حال آمدن گذشته در بافت حاصل شده است در این شرایط است که درک معنایی و تاویل نشانه ها در بافت کهن لزوم پیدا میکند درمرمت بافت کهن باید بتوان مفاهیم و معنای حفظ شده در لایه های زیرین متن را در پاسخگویی به زمان در بافت به حال آورد و آنها را به گونه ای بازآفرینی کرد که با انگارهای مکانی و زمانی که با بافت ارایه میدهند معنا و مکان را در لایه های تاریخی بافت به گونه ای نوبازآفرینند این نگاه تاویل گرا به متن بافت طرح مفهوم بازآفرینی معنایی را با خود به همراه دارد چه در غیر این صورت بافت مرمت شده مکانی خالی و بی محتوا خواهد شد و بحران نبود معنی در آن ظاهر میشود در این پژوهش سعی شده است با رویکردی تفسیرگرا به موضوع مورد مطالعه و در گستره ی تحقیق کیفی به بررسی چگونگی تاثیرات و اهمیت مطرح شدن این دیدگاه درمرمت شهری پرداخته شود

کلمات کلیدی:

بازآفرینی معنایی، مرمت شهری، درک فضایی شهر، خاطره شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/256199>

